

Classis Apeldoorn van de Christelijke Gereformeerde Kerken in Nederland

Scriba: ds. W. de Bruin

Jacob Damsingel 30

5 7201 AR Zutphen

e-mail predikant@cgkzutphen.nl

AAN

De Generale Synode van de Christelijke Gereformeerde Kerken in Nederland

10 p/a de roepende kerken Dordrecht-Centrum en Dordrecht-Zuid

adres

Geachte broeders,

15

In juli 2017 ontvingen de classes van de Christelijke Gereformeerde Kerken in Nederland een schrijven waarin deputaten vertegenwoordiging het besluit van de generale synode van 2016 vermeldde ten aanzien van de plaats van niet-christelijk-gereformeerde ambtsdragers op de classicale vergadering, met daarbij een toelichting die ook het karakter draagt van een verantwoording.

20

Wij vertrouwen dat de synode oprecht meent met haar besluit de binnenkerkelijke eenheid als een kostbaar en kwetsbaar goed te dienen. Deputaten schrijven dat de synode zich ook terdege heeft gerealiseerd dat het besluit om niet-christelijk-gereformeerde ambtsdragers niet als volwaardige afgevaardigden te ontvangen, maar als leden met adviserende stem, een teleurstelling is voor de samenwerkingsgemeenten. Het doet goed te lezen dat de synode zich heeft willen verplaatsen in de gevoelens van deze gemeenten.

25

Echter, volgens ons dient dit besluit de binnenkerkelijke eenheid juist niet. Het laat eerder de onderlinge verdeeldheid van de Christelijke Gereformeerde Kerken zien en bestendigt die in zekere zin, én het wekt, in ieder geval in de classis Apeldoorn, bevreemding. Als classis hechten wij eraan te schrijven dat niet alleen de samenwerkingsgemeenten van de classis Apeldoorn teleurgesteld zijn, maar dat álle gemeenten van de classis diep teleurgesteld zijn. En dat niet alleen – wij vinden ook dat dit besluit in het licht van de Schrift, de belijdenis en de kerkorde niet kán. We vinden het principieel onacceptabel en merken dat het in de praktijk niet altijd uitvoerbaar is. Het is ook niet nodig. In de vervolg willen we dat graag in een aantal punten toelichten:

30

35

1 De GS verwijst ten onrechte naar art. 42 K.O.

40

De synode zegt dat niet-christelijk-gereformeerde ambtsdragers als leden met adviserende stem eenzelfde status hebben als predikanten van gemeenten met meer dan één dienaar des Woords die niet afgevaardigd zijn en toch de vergadering bijwonen, art. 42 K.O. Maar die stelling is niet houdbaar, want tot het gestelde in art. 42 K.O. is besloten om te voorkomen dat gemeenten met meerdere predikanten meer ‘stem’ zouden hebben in de classicale vergadering dan gemeenten met één of geen predikant én om toch profijt te hebben van de kennis en kunde van de niet-afgevaardigde predikant. Maar het besluit van de synode doet het tegendeel van art. 42 K.O. wanneer het een afgevaardigde zijn stemrecht ontnéemt en daarmee een gemeente minder stem geeft als haar kerkenraad geen christelijk-gereformeerde ambtsdrager kan afvaardigen.

45

50

2 Het besluit van de GS is in strijd met art. 85 K.O. en de opdracht van eerdere synoden om de eenheid met andere kerken van Gereformeerd Belijden te zoeken.

5 Het besluit moet dan ook in strijd geacht worden met art. 85 K.O. waarin staat dat geen kerk over de andere kerk zal heersen.

De gelijkwaardigheid van alle gemeenten is een kerngegeven in Schrift en confessie. Dit raakt het hart van het gemeente zijn, zie bijvoorbeeld Mattheüs 23 : 8 en Lukas 22 : 25vv. Het is zó helder dat we geroepen zijn om elkaar te dienen en dat aan Christus als Hoofd van zijn kerk de heerschappij toekomt dat we afzien van verdere onderbouwing vanuit
10 Schrift en belijdenis.

Het mag niet bestaan dat samenwerkingsgemeenten behandeld worden als tweederangs gemeenten, juist gemeenten die naar eer en geweten iets hebben willen laten zien van de
15 katholiceit van Christus' kerk en die hun Heiland volgen wanneer zij concreet willen maken wat Hij gezegd heeft: dat het één kudde is onder één Herder, Johannes 10 : 16. *En die bovendien daarin ook trouw zijn aan de oproepen van diverse generale synodes om de eenheid te zoeken en gestalte te geven.*

De samenwerkingsgemeenten zijn net zulke volwaardige leden van het verband van de
20 Christelijke Gereformeerde Kerken als gemeenten die geen samenwerking kennen. Zij zijn één met dat lichaam. Zij vallen daarom onder het begrip 'binnenkerkelijke eenheid' die de generale synode (zie overwegend 2) een principiële zaak noemt. Men mag hier de binnenkerkelijke eenheid daarom niet als een principe hanteren tegenover een alreeds
25 gevormde eenheid met andere kerken, waar de generale synode nota bene, zoals hierboven ook al vermeld, in het verleden zélf toe opgeroepen heeft. Met dit besluit zet de generale synode voor deze gemeenten de eenheid juist onder spanning. Wij herkennen niet dat de generale synode voldoende rekening heeft gehouden met de pijn die in deze gemeenten én
30 in classes waar men de eenheid in Christus met deze gemeenten erkend heeft en ervaart, gevoeld wordt.

3 Binnenkerkelijke eenheid die volgens de GS onder druk komt te staan, is geen grond die in Schrift en belijdenis te vinden is

De classis vraagt zich af of 'binnenkerkelijke eenheid' die onder druk zou komen te staan
35 door de afvaardiging van niet-christelijk-gereformeerde-ambtsdragers een juist, c.q. Bijbels begrip is. De classis Apeldoorn heeft de eenheid der kerken hoog in het vaandel staan, maar zij constateert ook dat de 'binnenkerkelijke eenheid' al lange tijd heel
40 veelkleurig is en niet betekent dat er een concreet af te bakenen eenheid in gedachten en opvattingen is. Toch horen alle Christelijke Gereformeerde kerken bij elkaar op grond van de eenheid in Christus en op basis van Schrift en belijdenis. Op die basis staan ook de samenwerkingsgemeenten. Hen anders behandelen is principieel onjuist en doet pijn. Wij vormen samen het lichaam van Christus. Deze gemeenten zijn net zulke belangrijke leden
45 als niet-samenwerkingsgemeenten. En als één lid lijdt... Ter synode zal het ook zeker gezegd zijn, maar dan herhalen we het hier graag: het is een kwestie van vertrouwen dat deze gemeenten van harte op hun Heer en Heiland betrokken zijn en dat hun ambtsdragers voluit Bijbels en confessioneel gestalte willen geven aan hun ambt. Vertrouwen in elkaar is de basis van 'binnenkerkelijke eenheid'.

4 ‘Niet-christelijk-gereformeerde ambtsdragers’ zijn met last en volmacht afgevaardigd en dragen ten volle de geestelijke verantwoordelijkheid in de plaatselijke gemeente

5 Ook in ander opzicht vinden wij het een onmogelijk besluit. Het gaat in het besluit over ambtsdragers die met last en volmacht afgevaardigd zijn door hun kerkenraad. Het is, dit als een belangrijke kanttekening, overigens vreemd om te spreken over ‘niet-christelijk-gereformeerde’ ambtsdragers; ook ambtsdragers die uit een andere dan een Christelijke Gereformeerde brongemeente afkomstig zijn, zijn ‘gewoon’ ambtsdragers in volle rechten en plichten; zij zijn ambtsdragers in een samenwerkingsgemeente en staan, dat vooral, als gezonden in dienst van Christus. Zie ook K.O. bijlage 8 art. 1.b en 3.c: wanneer een samenwerkende gemeente samenwerkingsgemeente is geworden is zij ‘één gemeente, uitkomend in de eenheid van leer, dienst en kerkregering’. De terugverwijzing in 3.c naar 1.b. slaat alleen op het plaatselijk en voorlopig karakter van de regeling en niet op de kerkregering. In feite bestaat de ‘niet-christelijk-gereformeerde ambtsdrager’ alleen in (zelfstandige) samenwerkende gemeenten. Trouwens, de realiteit laat zien hoe betrekkelijk het is alleen christelijke gereformeerde ambtsdragers te willen ontvangen. Hoe langer namelijk een samenwerkingsgemeente bestaat, des te minder is het lidmaatschap van een bepaald kerkverband belangrijk. Een historisch voorbeeld, dat met vele aan te vullen zal zijn: Iemand kwam over vanuit de Gereformeerde Gemeenten naar een (ongedeelde) samenwerkingsgemeente en werd als Nederlands Gereformeerd geregistreerd. Later werd deze broeder ouderling, maar hij mocht niet als volwaardig lid afgevaardigd worden naar de christelijke gereformeerde classis. Een andere broeder kwam over uit de Gereformeerde Kerken (vrijgemaakt) en liet Christelijk Gereformeerd aankruisen. Hij werd ook ouderling en kon wel naar de classis... De term suggereert dat ‘christelijk gereformeerd’ iets speciaals is. En dat is het niet. Bovendien – als er niet-christelijk-gereformeerde ambtsdragers zijn dan is er ook een groot deel van de leden van de samenwerkingsgemeenten niet-christelijk-gereformeerd.

Zijn zij dan tweederangs leden? Ook niet-christelijk-gereformeerde ambtsdragers zijn 30 ámbtsdragers, dat wil zeggen: broeders die in dienst van de Here der kerk zijn gemeente weiden. Zij geven in opdracht van Hem geestelijke leiding aan zijn gemeente. Dat is zeer verantwoordelijk werk, het is bediening van de sleutelen van het hemelrijk, zie zondag 31 Heidelbergse Catechismus, het is hun hoogste prioriteit en het gaat het meest diep – het betreft immers het eeuwig wel en wee van leden van Christus’ gemeente. Dat belangrijke werk staat de classis toe te doen door ‘niet-christelijke-gereformeerde ambtsdragers’, óók ten aanzien van christelijke gereformeerde broeders en zusters, van jong tot oud. Het is in dat licht ondenkbaar dat een niet-christelijk-gereformeerde ambtsdrager die dát werk mag doen níet volwaardig mag meedoen in de besluitvorming van de classis, een bredere vergadering die niet meer gewicht heeft dan de kerkenraad van een plaatselijke gemeente.

40 Als er een classis is die niet-christelijke-gereformeerde ambtsdragers niet wil ontvangen als volwaardige leden, dan moet zij het helemaal niet kunnen verdragen wanneer haar christelijke gereformeerde broeders en zusters onder de pastorale en diaconale zorg vallen van niet-christelijke-gereformeerde ambtsdragers. Wanneer het mindere niet kan, dan het meerdere helemaal niet.

45

5 'Niet christelijk-gereformeerde ambtsdragers' zijn gehouden aan Schrift, belijdenis en kerkorde

5 Ambt dragers worden naar de classis afgevaardigd met een lastbrief waarin staat dat zij zich zullen houden aan Schrift, belijdenis en de orde van de Christelijke Gereformeerde Kerken in Nederland. Dat waarborgt dat, wanneer niet-christelijke-gereformeerde ambtsdragers worden afgevaardigd, ook zij zich hieraan zullen houden. Mocht dat niet het geval zijn, wat ons overigens als nogal ondenkbaar voorkomt, dan zal dat tijdens de vergadering opgemerkt worden en zal daar broederlijk over gesproken worden teneinde te bereiken dat
10 elk besluit dat de classis neemt in overeenstemming is met het gestelde in de lastbrief. Overigens, we hechten eraan te zeggen dat we niet verwachten dat een niet-christelijke-gereformeerde ambtsdrager eerder of meer zal afwijken van Schrift, belijdenis en kerkorde dan een ambtsdrager die lid is van de Christelijke Gereformeerde Kerken. Tot welk kerkverband we ook behoren, wij zijn állen mensen die kunnen falen.

15

Tenslotte

Uit boven gemelde punten mag duidelijk worden, dat de classis Apeldoorn het besluit van de generale synode om niet christelijk-gereformeerde ambtsdragers als volwaardig
20 afgevaardigden op de classis te weigeren, *onmogelijk kan dragen*. Het schaadt in ernstige mate de eenheid die in alle samenwerkingsgemeenten ervaren wordt als een groot geschenk van Christus.

25 Broeders, we roepen u van harte op het besluit ten aanzien van niet-christelijk-gereformeerde ambtsdragers te herzien en ruimhartig te besluiten dat de classes elke afgevaardigde uit een samenwerkingsgemeente zal ontvangen als volwaardig lid van de classis. Wij geloven dat het volgen van de principiële weg, zoals die getekend is door deputaten eenheid van de gereformeerde belijders, deputaten kerkorde en kerkrecht en beaamd door de commissie van de generale synode die het rapport van deputaten eenheid
30 besprak, tot zegen is. We wensen u in uw overwegingen de leiding van Gods Geest toe.

Met broederlijke groet,
namens de classis Apeldoorn,

ds. B.A.T. Witzier (preses)

ds. W. de Bruin (sriba)